

[Christmas Møller.]

get angaaende det Finanslovsforslag, som var sendt tilbage fra Landstinget. Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal kan jo ikke være blind for, at der ved den Indstilling var begaaet en Fejl — det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdals Presseattaché, kan jeg maaske kalde ham, har ogsaa udtrykt det paa den Maade, at der var begaaet en Fejl — og derfor kan man ikke sammenligne denne Indstilling med den opsigtsvækkende Kendsgerning, at Venstre i Landstinget undlod at stemme ved alle de Ændringsforslag, med Undtagelse af et enkelt, som Venstre havde stemt ned i Folketinget. Det er efter min Opfattelse et Udtryk for, at Venstre i Landstinget, hvor jo i hvert Fald ogsaa megen Forstand raader, har set, at det var nu ikke saa rigtigt, at man slog disse Ændringsforslag ned.

Til det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal vil jeg yderligere gerne sige, at naar vi ser paa Spørgsmaalet om Forsvarsforhandlingen, og det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal saa siger: Ja, men lad det saa dømmes efter Gerningerne, har jeg intet som helst herimod at indvende. Lad os bare dømmes Forsvarsspørgsmaalet efter Gerningerne og efter Gerningerne paa den Finanslov, som vi nu er ved at gøre færdig, hvor der er soldet 6 Mill. Kr. i de dyreste Cigarer, hvor man nu staar overfor at budgettere 5 Mill. Kr. af Restaurationsskatten væk for det følgende Aar, hvor vi har et Overskud paa 5—6 Mill. Kr.; hvor der altsaa meget vel kunde have været Raad til at gennemføre de Foranstaltninger, som vi krævede, for de 10—11 Mill. Kr., som der vil være mere ogsaa i Fremtiden. Jeg tror, ingen ledende Venstremand i denne Sal vil bestride, at paa det tidligst mulige Tidspunkt blev der fra konservativ Side sagt til, og jeg tror i hvert Fald, at det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, den daværende højtærede Finansminister, ikke vil bestride dette.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal sagde, at Forhandlingerne i 1929 blev afbrudt. Men hvorfor blev de afbrudt? Vi lader nu alt dette ligge; jeg for mit Vedkommende kan i hvert Fald godt lade det ligge, men i samme Øjeblik som man ønsker en Diskussion om det, skal man faa det. Jeg tror ikke, at nogen i Venstre vil bestride, at jeg har været villig til at give de Herrer en Diskussion derom; men efterhaanden som Tiden er gaaet, har det formet sig paa den Maade, at det er fra Venstres Side, at man ønskede at vende tilbage hertil, medens Venstre en Overgang ikke kunde sige andet end, at jeg saa at sige ikke kunde oplade min

Mund uden at tale om de paagældende Forhold. Man skulde ikke samtidig prøve at blæse og have Mel i Munden.

Saa siger det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, at der ingen Realitet vilde være i en Forhandling med de Konservative. Er der nu ikke det? Der er den Realitet i Forhandling med de Konservative, at hvis Venstres Unkladen af at stemme i Landstinget er Udtryk for en Erkendelse af, at det var urigtigt at stemme disse Ændringsforslag til 1922-Ordningen ned, saa er der den Realitet i at forhandle med de Konservative, at Venstre, i samme Øjeblik det vil, har Magten til at gennemføre 1922-Ordningen, som var det Minimum, Danmark kunde bygge paa. Den Realitet er der, og i samme Øjeblik Venstre vil tage sig denne Magt, ved ogsaa enhver, at saaledes som Udviklingen er gaaet, er der en ny Realitet, saa kan man nemlig indenfor den Ramme, der er, skabe en bedre Ordning end i 1922.

Med Hensyn til Sukkeranmærkningen skal jeg sige, at der staar intet i Anmærkningen om, at den kun skal gælde alle, som ikke er Venstremænd, men jeg tror ogsaa, at Venstremænd tager Skillingerne, hvis der overhovedet bliver Tale om saadanne. Jeg tror ikke, det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal har Ret i, at ikke alle Partier har været enige om Sukkertold, og det ærede Medlem Hr. Fraenkel har meddelt mig, at i 1908 var man i Sandhed enig om en Sukkerbeskyttelse ved den Toldlov, man da skabte.

Hermed tror jeg at have fremsat de Bemærkninger, der paa nærværende Tidspunkt er for mig at gøre til Ministrene og de ærede Ordførere. Jeg vil gerne have Lov til at slutte med at sige, at saaledes som de politiske Forhold nu en Gang ligger her i Landet med de 750 000 Stemmer, der staar bag den nuværende Regering, og med de 635 000 Stemmer, som staar imod Regeringen, er det klart for enhver, der kan se, at der kræves ikke et Arbejde, hvor man skaber en Politik, som kun drejer sig om Smaating, nej, saa er det Opgaven og maa være alle borgerlige Kredses Opgave at skabe et stærkt, fast, bredt Grundlag imod den Jordekspropriation, den Grundskyldkonfiskation og den Byerhvervssocialiseringslovgivning, som er Ministeriets. Vi fra konservativ Side har efter vor Opfattelse rejst Kampen paa dette Grundlag. Vi er overbevist om, at det møder Tilslutning ude i Befolkningen; vi er overbevist om, at for hver eneste Uge og Maaned, der gaar, bliver Forholdene ugunstigere og ugunstigere for den Socialiseringspolitik, som det først og fremmest er Konservatismens Opgave at bekæmpe.